

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/28/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916203064
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6916203064.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovéj a Mgr. Dušana Ďuriana ako členov senátu vo veci rozvodu manželstva manželov Kristíny I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX C. č. XX zdržujúca sa na adrese Innsbruck XXXX, Q. A./ XX, Rakúsko, a manžela E. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom ul. 1. mája XX, XXX XX E., zdržujúci sa na adrese T. XXXX, M. A. 7, P., zastúpený advokátkou JUDr. Danou Ďalakovou, so sídlom Daxnerova 2, 979 01 Rimavská Sobota za účasti maloletej C. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, o odvolaní manžela E. I. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 11P 40/ 2016-37 zo 06. 03. 2017 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým rozhodol, že styk otca s maloletým dieťaťom C. I. neupravuje, z r u š u j e a v tomto rozsahu vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Na návrh manželky C. I. súd prvej inštancie manželstvo C. I. a E. I. rozviedol. Maloletú C. I. zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky C. I., ktorá bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi dieťaťa E. I. uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej C. mesačne výživným vo výške 50 €, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky od právoplatnosti rozsudku. Manželke C. I. uložil povinnosť zaplatiť za konanie súdny poplatok vo výške 66 €, žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Osobitným výrokom rozhodol, že súd styk otca s maloletým dieťaťom neupravuje. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie popísal dôvody, ktoré ho viedli k vyhovneniu návrhu na rozvod manželstva veľmi stručne, len tak, že manželstvo je už viac ako rok formálne, neplní si svoj spoločenský účel, keďže manželia spolu nežijú, spoločne nehospodária a nevychováajú spoločne dieťa pochádzajúce z manželstva. S poukazom na ust. § 23 a 24 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine rozhodol súčasne aj o úprave práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu na čas po rozvode tak, že maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky, keď v konaní nezistil žiadnu skutočnosť svedčiacu o tom, že sa matka o dieťa náležite nestará. K určeniu výšky vyživovacej povinnosti otca v rozsahu 50 € mesačne súd prvej inštancie uviedol, že otec maloletej poberá v Rakúsku podporu vo výške 850 €, za ktorej je schopný platiť výživné vo výške 50 € mesačne určené aj s prihliadnutím na to, že dieťa začne chodiť do škôlky v Rakúsku. Z dôvodu, že obaja rodičia v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bývali a zdržiavali sa v Innsbrucku v Rakúsku, kde matka pracuje, otec si tam hľadá zamestnanie a do rozhodnutia prvoinštančného súdu nevyužili možnosť mimosúdne sa dohodnúť na úprave styku otca s dieťaťom, súd styk otca s maloletým dieťaťom neupravil. K tomuto výroku odcitoval súd v rozhodnutí ust. § 25 ods. 1,2,3,4,5 Zákona o rodine.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec maloletej C., ktorý označil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým neupravil styk otca s maloletou za unáhlené a nesprávne. Súhlasil s rozvodom manželstva, zverením maloletej C. do osobnej starostlivosti matky, aj s výškou určeného výživného. Svojím odvolaním napádal len tú časť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým odmietol

rozhodnúť o úprave styku s maloletou. Tvrdil, že toto svoje rozhodnutie pri vyhlásení odôvodnil súd prvej inštancie tým, že obaja rodičia žijú v Rakúsku, z tohto dôvodu nie je na rozhodnutie o úprave styku s maloletou miestne príslušný Okresný súd Rimavská Sobota. Návrhu otca, aby súd za účelom zistenia pobytu matky a maloletého dieťaťa pojednávanie odročil, súd prvej inštancie nevyhovel. Žiadal zrušiť rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu kolíznym opatrovníkom, ani matkou maloletej podané nebolo.

4. Konanie o rozvod manželstva sa prejednáva podľa ustanovení zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj C.m.p.), ale zároveň aplikuje súd podľa § 2 ods. 1 C.m.p. aj ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj C.s.p.).

5. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní otca maloletej prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo potrebné doplniť ani zopakovať dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vyslovil, že styk otca s maloletou Kristínou neurčuje, zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c/ Civilného sporového poriadku a v tomto rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Súd prvej inštancie konal o návrhu na rozvod manželstva na návrh matky maloletej C. I., ktorá za svoje bydlisko v návrhu na rozvod manželstva označila U. C.. K. otca podľa návrhu na rozvod manželstva je v E. a v priebehu konania bolo zistené, že sa otec zdržiava v Rakúsku v Innsbrucku, momentálne si hľadá zamestnanie. O úprave práv a povinností rodičov k maloletej C. už rozhodoval Okresný súd v Rimavskej Sobote rozsudkom č.k. 2P 47/2016-28 z 20. 10. 2016, ktorý otcovi maloletej C. E. I. nebol ani doručený z dôvodu, že na základe rozhodnutia súdu bol otcovi dieťaťa ustanovený procesný opatrovník v osobe tajomníčky súdu, ktorá za otca rozsudok prevzala a to aj napriek tomu, že Obvodné oddelenie PZ E. vykonalo šetrenie o bydlisku otca a súdu oznámilo, že žije niekde o príbuzných v Innsbrucku a oznámil aj konkrétnu adresu sestry otca v tomto meste. Aj v rozsudku č.k. 2P 47/2016-28 sa nachádza rovnaký výrok ako v napadnutom rozvodovom rozsudku, že súd styk otca s maloletou C. neupravuje. Toto rozhodnutie súdu vo veci č.k. 2 P 47/2016 žiadnym spôsobom odôvodnené nie je.

7. Tvrdenia otca, z akého dôvodu odmietol súd prvej inštancie rozhodnúť o úprave styku otca s maloletou uvedené v odvolaní z písomného vyhotovenia rozhodnutia prvoinštančného súdu nevyplývajú a nebolo možné overiť rozpor v odôvodnení vyhláseného rozsudku na pojednávaní a písomne vyhotoveného rozsudku z dôvodu, že ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu nebol vložený do elektronických dokumentov zvukový záznam z pojednávania uskutočneného dňa 06. 03. 2017. Bez ohľadu na to, odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku je vecne nesprávne a bolo potrebné ho zrušiť a v tejto časti vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Podľa § 25 ods. 1,2,3, Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo. Dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1 súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode. To neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

9. Ustanovenie § 24 Zákona o rodine ukladá súdu povinnosť v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, upraviť aj výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode v rozsahu, komu bude zverené maloleté dieťa do osobnej starostlivosti, kto mu bude zastupovať a spravovať jeho majetok, ako má prispievať rodič, ktorému nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti na jeho výživu a pri tomto rozhodovaní musí rešpektovať právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a rešpektovať jeho právo na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov. O tom, ako sa budú rodičia stykať s maloletým dieťaťom po rozvode manželstva sa môžu rodičia podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine dohodnúť pred vyhlásením rozhodnutia o rozvode ich manželstva, ale v prípade neexistencie takejto dohody nemôže súd odmietnuť rozhodnúť o úprave styku rodiča, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti s týmto dieťaťom, pretože podmienkou rozhodnutia súdu o úprave styku nie je pokus rodičov dohodu o úprave styku. Naopak povinnosťou súdu je vždy rozhodnúť o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom a styk neupraví podľa

§ 25 ods. 2 Zákona o rodine súd len v tom prípade, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť. Rodičia teda musia výslovne pred súdom vyhlásiť, že nežiadajú rozhodnúť o úprave styku, pričom dôvody tohto svojho vyhlásenia ani nemusia uviesť. Takéto vyhlásenie rodičov zo súdneho spisu nevyplýva. Otec maloletej sa dokonca domáhal zverenia maloletej C. do svojej osobnej starostlivosti. Kolízny opatrovník navrhol na pojednávaní dňa 06. 03. 2017 zveriť maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky a upraviť styk otca s dieťaťom.

10. Odvolací súd nemohol sám zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, z dôvodu chýbajúcich skutkových zistení, potrebných pre správne rozhodnutie vo veci o tom, kde v skutočnosti rodičia bývajú, aký je ich denný pracovný režim, či sa zdržujú v Rakúsku trvalo, alebo len v určitých obdobiach roka, aké sú pomery u maloletej, či navštevuje materskú škôlku, v ktorom meste (štáte), z tohto dôvodu zrušil v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie za účelom doplnenia dokazovania v potrebnom rozsahu pre účely rozhodnutia o úprave styku.

11. Odvolací súd len vzhľadom na tvrdenia otca v odvolaní uvádza, že súd prvej inštancie nemôže odmietnuť rozhodnúť o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom na základe zistenia, že rodičia a maloleté dieťa majú obvyklý pobyt mimo územia Slovenskej republiky. Ak sa súd prvej inštancie domnieva, že nie je daná jeho právomoc rozhodnúť o tejto otázke, výsledkom jeho úvah musí byť rozhodnutie podľa § 9 Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie však bude musieť vysvetliť, z akého dôvodu posudzuje právomoc vo veciach výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu rozdielne v otázke zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti niektorého rodiča, v otázke určenia výživného a úpravy styku.

12. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky

minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).